

ת"פ 16563/08/17 - מדינת ישראל נגד דניאל אלינסון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

25 נובמבר 2018

ת"פ 16563-08-17 מדינת ישראל נ' אלינסון ואח'
בפני כב' השופט העמית, צבי גורפינקל

1. מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מאור אבן חן ויונתן קרמר
המאשימה
נגד
1. דניאל אלינסון
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
הנאשם

הכרעת דין

בין השנים 2010-2014 שימש הנאשם כמנכ"ל עזרא העולמית שהיא עמותה הרשומה בישראל.

מחוץ לישראל פועלת תנועת נוער שנקראת אף היא עזרא. מטרות העמותות היא לקיים פעילות בקרב יהודים דוברי רוסית המתגוררים מחוץ לישראל, לקרבם לערכי היהדות ולעודדם לעלות לישראל.

מקורות המימון לפעילות עמותות עזרא הם בעיקר תקציבים ממשלתיים, תקציבי מוסדות לאומיים ותרומות.

כדי לקדם את מטרות עמותות עזרא, ביקש הנאשם לפתח קשרים עם מפלגת ישראל ביתנו על מנת להשיג מימון לפעילות העמותות.

פאינה קירשנבאום היתה מזכ"לית מפלגת ישראל ביתנו ובשנים 2009-2014 היתה חברת כנסת וכיהנה כסגנית שר הפנים. במסגרת תפקידה היא עובדת ציבור. בשנים אלה שימש דוד גודובסקי כמנהל אגף הארגון של מפלגת ישראל ביתנו והיה אף הוא עובד ציבור.

בתחילת שנת 2010 הציעה קירשנבאום לנאשם כי תדאג לכך שעמותות עזרא יקבלו תקציבים למימון פעולתן ממשרד הקליטה, משרד הדתות, מוסדות לאומיים ומתורמים פרטיים.

בתמורה לפעילותה בהעברת התקציבים לעמותות, דרשה קירשנבאום מהנאשם כי מחצית מהתקציבים שיועברו לעמותות בסיועה יועברו לרשותה לטובת מפלגת ישראל ביתנו, והנאשם הסכים לדרישה זו.

כדי להסוות את החזרת מחצית התקציב שהועבר לעמותות ממפלגת ישראל ביתנו ולשוות חזות לגיטימית להעברת הכספים, כונתה השיטה של העברת הכספים בשם "פרוייקטים משותפים".

בעקבות הסיכום בין קירשנבאום לנאשם, היא הבהירה לו כי היא הפעילה את השפעתה מול משרד הקליטה, משרד הדתות ותורמים פרטיים, כדי שאלה יעבירו תקציבי מדינה וכספים לעמותות עזרא. בשנים אלה הועבר סך כולל של 4,00,000 ₪ לעמותות, והנאשם וקירשנבאום חישובו את היקף הכספים שיהיו נתונים לשליטתה של קירשנבאום, וכספים אלה נרשמו לזכותה אצל נאשם 1 ושימשו למטרות של מפלגת ישראל ביתנו או טובות הנאה שניתנו לקירשנבאום ולבני משפחתה.

בכתב האישום מפורטים התשלומים שהועברו על ידי הנאשם לקירשנבאום בדרכים שונות. הדרך הראשונה היא מימון נסיעות לחו"ל של קירשנבאום ובני משפחתה בסך כולל של \$ 40,562.

בכתב האישום מפורטות שמונה נסיעות של קירשנבאום לחו"ל. הנסיעה הראשונה היא נסיעה משותפת של קירשנבאום וביתה מיטל לניו יורק באוגוסט 2011, לצורך קיום פגישות בקשר לעמותות עזרא. סוכם כי הנאשם יממן את הנסיעה לניו יורק ואת שהותה של קירשנבאום במלון בעיר. בנוסף ביקשה קירשנבאום כי העמותה תממן את הצטרפותה של בתה מיטל לנסיעה והנאשם הסכים לכך, והסכום של \$ 9,995 הועבר לרשותה של קירשנבאום למימון הנסיעה המשותפת.

הנסיעה השנייה היא מימון טיסה ללונדון בחודש מאי 2012. קירשנבאום שהתה בלונדון לצורך עיסוקיה והנאשם מימן את טיסתה בסך \$ 2,567.

נסיעה שלישית היא מימון נסיעה לקייב ביולי 2012 בסך \$ 1,763.

נסיעה רביעית היא מימון טיסתה של בתה של קירשנבאום, רנית, למוסקבה, ביוני 2013, על מנת שהבת תתלווה אליה לנסיעה זו. הטיסה מומנה מסכום של \$ 916.

נסיעה חמישית היא מימון נסיעת משפחתה של קירשנבאום לקנדה וארה"ב בספטמבר 2013. קירשנבאום פנתה לנאשם וביקשה כי יממן את הוצאותיה והוצאות בני משפחתה בנסיעה זו, לרבות טיסת בעלה מיכאל, בתה מיטל ובנה טמיר. כמו כן נדרש הנאשם לממן לינה במלון בקנדה עבור קירשנבאום ובעלה, אחיה אריה גליזר ואשתו, והנאשם מימן את ההוצאות בסך \$ 17,656.

נסיעה שישית היא מימון נסיעתה של קירשנבאום למוסקבה באוקטובר 2013 בסכום \$ 728.

נסיעה שביעית היא מימון נסיעה של קירשנבאום לאתונה במרץ 2014, והנאשם שילם \$ 2,446.

נסיעה שמינית היא מימון נסיעת בנותיה של קירשנבאום, רנית ומיטל לניו יורק במאי 2014 בסכום של \$ 4,491.

התביעה טוענת כי במעשים אלה נתן הנאשם לקירשנבאום שוחד בהיקף של \$ 40,562 וכן ביצע עבירה של הלבנת הון.

בהמשך לסיכום בין קירשנבאום והנאשם להעברת מחצית מהתקציבים מהעמותות לקירשנבאום, היא ביקשה ממנו לרכוש עבורה מוצרי מחשב, אלקטרוניקה וצילום והנאשם רכש עבור קירשנבאום ובני משפחתה טבלט, שני מחשבים, מצלמה ועדשה, שני טלפונים סלולריים, עדשת מצלמה ופולש למצלמה. סך הרכישות הוא \$ 8,593.

עוד נטען כי קירשנבאום ביקשה מהנאשם להעסיק את בנה טמיר בעמותות עזרא, וטמיר הועסק בעמותות עזרא מספטמבר 2013 - עד סוף שנת 2014 וקיבל שכר בסך \$ 6,942. סכום זה נרשם

כהוצאה של קירשנבאום מתוך הכספים הנתונים לשליטתה אצל הנאשם.

כמו כן נטען כי בשנת 2010 ביקשה מפלגת ישראל ביתנו לבצע סקר דעת קהל בארה"ב אצל היועץ האסטרטגי ארתור פינקלשטיין. קירשנבאום דרשה מהנאשם לממן את הסקר והנאשם שילם \$ 36,551.

בגין כל העובדות הנ"ל יוחסו לנאשם בכתב האישום עבירות של מתן שוחד לפי סעיף 291 לחוק העונשין (ריבוי עבירות) והלבנת הון לפי סעיף 3 (א) לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות).

החקירה בתיק זה נפתחה בעקבות הצטברות חשדות נגד קירשנבאום ואחרים במפלגת ישראל ביתנו לקבלת שוחד. ביום 24.12.14 החקירה הסמויה הפכה לגלויה והנאשם נחקר שמונה פעמים במשטרת ישראל. בארבע החקירות הראשונות השיב לשאלות אולם החל מחקירתו החמישית בחר בזכות השתיקה, לאחר שהמשטרה הצליחה לשחזר טבלה שבה מתועדות טובות ההנאה שנתן הנאשם לקירשנבאום, והתקציבים שהועברו לידיו בעד טובות ההנאה שנתן, טבלה שהנאשם מחק ממחשבו ברגע שבו נודע לו על פתיחת החקירה.

בשלב זה יש לציין כי הכספים שהועברו על ידי קירשנבאום לנאשם מקורם בכספים קואליציוניים שהם כספים מתקציב המדינה שעומדים לרשות מפלגות על פי הסכם קואליציוני שנחתם להרכבת הממשלה. הכספים הללו מוקצים באופן שהם מועברים למשרד ממשלתי מסוים באמצעות תקנה ייעודית. עם הגעת התקציב למשרד הממשלתי, הגורם המקצועי במשרד אמון על הקצאתו לתכלית התואמת את התקנה התקציבית. נושא זה הובהר על ידי דרור סורוקה שהיה אחראי על תקציבים באגף לפיתוח הנגב.

תחילת הקשר בין הנאשם לקירשנבאום נוצרה כאשר בשנת 2008 אירע משבר תקציבי בתנועות עזרא, והנאשם חיפש מקורות תקציביים לתנועה. לכן קיים קשר עם קירשנבאום שהיתה אחראית על נושא הכספים במפלגת ישראל ביתנו. קירשנבאום והנאשם הגיעו לסיכום שלפיו היא תדאג להעביר כספים לעמותות ובתמורה לכך הנאשם יעביר לרשותה בחזרה 50% מהכספים שיושגו בסיועה, וכספים אלה יעמדו לרשות מפלגת ישראל ביתנו על פי הנחיותיה.

הנאשם תיאר את הסיכום שהושג בינו ובין קירשנבאום בהודעתו ת/3 מיום 15.3.15.

על פי סיכום זה כל סכום שקירשנבאום סייעה להעביר לתנועת עזרא, יצר חוב מצד הנאשם להחזיר 50% לקירשנבאום על פי הנחיותיה.

הנאשם טוען כי החזרת הכספים היתה לצורך ביצוע פרויקטים משותפים בין העמותות לבין מפלגת ישראל ביתנו, אולם כבר עתה ניתן לומר שאין מדובר בפרוייקטים משותפים אלא בניסיון לשוות חזות לגיטימית להעברת הכספים לקירשנבאום. ברור היה לנאשם כי אם לא יעביר את הכספים על פי הסיכום, לא יקבל תקציב מקירשנבאום, והסיכום להעביר בחזרה מחצית מהכספים שנתקבלו מהווה למעשה עבירת שוחד, שכן אין חולק שקירשנבאום הינה עובדת ציבור, הכספים וטובות ההנאה שקיבלה מהנאשם מהווים שוחד שניתן בעד פעולה הקשורה בתפקידה.

יודגש כבר עתה כי גם אם חלק מהכספים ניתנו ממניע מעורב, שחלקו פסול ונועד להניע את עובדת הציבור וחלקו כשר ונועד לקדם מטרה לגיטימית, החלק הפסול צובע את הפעולה כולה כפסולה. כך נקבע בע"פ 265/70 מדינת ישראל נ' אפרים פלטין, וכן ע"פ 4456/14 אביגדור קלנר נ' מדינת ישראל.

על פי הסיכום בינו ובין קירשנבאום, תיעד הנאשם כל תקציב שהושג מקירשנבאום לצד הוצאה ששילם לה. הנאשם הכין טבלה מסודרת של קבלת כספים מול החזרתם, טבלה זו נמחקה על ידי הנאשם ממחשבו אולם שוחזרה על ידי המשטרה והתקבלה כראייה ת/124.

כאשר נודע דבר החקירה שנפתחה נגד קירשנבאום, מיהר הנאשם למחוק את הטבלה ת/124 ממחשבו, יחד עם מסמכים נוספים שקשורים בהתחשבות של תנועות עזרא מול קירשנבאום, מוצגים ת/364, ת/366, ת/367, ת/368. אף שהנאשם נחקר במשטרה, במשך שלושה חודשים הוא לא גילה את קיומה של הטבלה והמסמכים שנמחקו על ידו, אלא רק לאחר שאלה שוחזרו על ידי המשטרה. עובדה זו מלמדת על כך שהנאשם ידע והבין כי החזרת כספים שקיבל כתקציב לעמותות מהווה שוחד, הבין כי מדובר במעשה אסור ולכן מיהר למחוק את החומר המפליל ולהעלימו.

ניסיונו של הנאשם לטעון כאילו הצטער על מחיקת החומרים מהמחשב והתכוון לגלותם למשטרה אינו יכול להתקבל כאשר נחקר מספר פעמים, ובמשך שלושה חודשים הסתיר את דבר מחיקת החומר מהמחשב. עובדת מחיקת החומר מעידה כמאה עדים על כך שהנאשם ידע והבין היטב כי העברת הכספים שקיבל כתקציב חזרה למי שהעביר לו את הכספים, הוא מעשה אסור, פלילי ומהווה מעשה של מתן שוחד.

אין ספק כי אילו סבר הנאשם שמערכת היחסים בינו ובין קירשנבאום תקינה, לא היה דואג למחוק את הטבלה ואדרבא, היה מציגה במשטרה כדי להסביר את הסיכום החוקי כביכול.

ככל שהדבר נוגע לטיסותיה של קירשנבאום, העידו בבית המשפט עדים על חלקה הגדול ותרומתה לעמותות עזרא. מקובל עליי שביקוריו של חבר כנסת או שר בקהילות יהודיות, הם נושא חשוב שנועד לקדם את היהודים בגולה למדינת ישראל, ולכן ככל שקירשנבאום נסעה לחו"ל לצורך קידום העמותה, הרי לכאורה אין פסול בהטסתה לחו"ל על חשבון העמותה. אולם כאן נשאלת השאלה, אם מדובר בהוצאה לגיטימית ונדרשת לקידום מטרות העמותה, הרי מדובר בהוצאה שצריכה להרשם בספרי העמותה כהוצאה שהוצאה כדין על ידי העמותה, ולא היה מקום לרשום הוצאות אלה בטבלה בטור הכספים שסוכם כי הנאשם יחזיר מהתקציב שקיבל מקירשנבאום, חזרה אליה לצורך שימושה האישי או לשימוש המפלגה, כפי שמפורט בת/124.

אילו נרשמו הכספים שהוצאו לצורך מימון טיסתה ושהיתה של קירשנבאום בחו"ל לצורך קידום ענייני העמותה, כהוצאה רגילה של העמותה ולא ככספים שהוחזרו מתוך תקציב שהתקבל, ניתן היה לסבור שמדובר בהוצאה לגיטימית ולא בשוחד. אולם כאשר הכספים נרשמים בחלק של הטבלה שנועד לרישום ההחזרים המחוייבים על פי הסיכום בין קירשנבאום לבין הנאשם, הרי אין אפשרות לראותם אלא כשוחד שניתן במסגרת הסיכום המוקדם.

הסניגור הרחיב בסיכומיו על הקשר שבין תנועת עזרא העולמית והנאשם, על היותה של תנועת עזרא העולמית תנועת נוער ציונית הפועלת ברחבי העולם, ועל הקשר שבין מפלגת ישראל ביתנו לבין תנועת עזרא העולמית.

גם אם אקבל את הטענה כי מפלגת ישראל ביתנו התייחסה לתנועת עזרא העולמית כאל תנועת נוער השייכת לה, אין בכך כדי להשליך על מעשיו של הנאשם ביחסיו עם פאינה קירשנבאום והתשלומים וההטבות שניתנו לה על ידו מתוך הכספים שהועברו על ידי מפלגת ישראל ביתנו לעמותת עזרא.

עוד טוען הסניגור בסיכומיו כי עמותת עזרא קיבלה כספים קואליציוניים לשימוש בפרוייקטים משותפים של מפלגת ישראל ביתנו ועמותת עזרא, אולם הטבלה ת/124, מעידה כי אין הדבר כך, ואילו שולמו התשלומים על ידי הנאשם כחלק מפרוייקטים משותפים, הדבר היה בא לידי ביטוי בטבלה ת/124.

באשר לטענה כי מימון הטיסות של פאינה קירשנבאום ובני משפחתה על ידי עמותת עזרא נעשה כדין בקשר לפרוייקטים שקידמה פאינה קירשנבאום לגיוס תרומות לעמותה, הרי רישום התשלומים בטבלה ת/124 מלמד על כך שאין מדובר בתשלום לגיטימי על טיסות לצורך גיוס תרומות אלא מימון נסיעותיה הפרטיות של פאינה קירשנבאום ובני משפחתה לחו"ל, וגם אם חלק מהזמן ששהתה פאינה בחו"ל נוצל לגיוס תרומות עבור העמותה, אין בכך כדי לסתור את העובדה שהתשלומים בוצעו במסגרת ההסכם בין הנאשם לפאינה, לשלם לה כספים מתוך התקציב שהועבר על ידי מפלגת ישראל ביתנו לעמותת עזרא, ותשלומים אלה נעשו לפי דרישתה של פאינה ולא על פי שיקול דעתה של העמותה או שיקול דעתו של הנאשם, ובעיקר בא הדבר לידי ביטוי קיצוני בנסיעה החמישית לארה"ב וקנדה.

הטיסה הראשונה לניו יורק באוגוסט 2011 לא היתה רק טיסה של קירשנבאום אלא גם ביתה מיטל הצטרפה לנסיעה זו. הנאשם טוען כי היה רשאי לממן את טיסתה של מיטל כעוזרת של קירשנבאום לפעילותה הציבורית, אולם זהו ניסיון נואל לשוות חזות לגיטימית ולזרות חול בעיני בית המשפט. לא ניתן לקבל את הטענה כאילו הבת נסעה בתור עוזרת. מדובר בטענת סרק מובהקת שנועדה לצרכי המשפט בלבד.

ברור מהצטרפותה של מיטל לנסיעה כי מדובר בנסיעה פרטית, וגם אם קירשנבאום שילבה במהלך נסיעה זו פגישות שקשורות גם לעמותות, אין בכך כדי להצדיק או להכשיר את מימון טיסתה ושהותה של הבת בחו"ל.

לכן מימון הנסיעה הראשונה מהווה תשלום שוחד לקירשנבאום על ידי הנאשם.

יש להדגיש כי כל הטיסות של קירשנבאום לא תוכננו מראש בתיאום עם הנאשם אלא הנוהל היה שקירשנבאום מזמינה טיסה ומלון, והנאשם היה משלם את ההוצאות בלי לברר מראש מה מתכוונת קירשנבאום לעשות בשהייתה בחו"ל. אין מדובר בתוכנית סדורה שתוכננה מראש לפיה קירשנבאום תטוס לחו"ל בשליחות העמותות, אלא בנסיעות שקירשנבאום יזמה ולאחר שקבעה את מועדי הטיסות והתאריכים בהם תשהה בחו"ל ואת המלונות בהם תהיה, דיווחה על כך לנאשם והוא מצידו שילם ומימן את ההוצאות.

גם אם קירשנבאום נפגשה בניו יורק עם גורמים שיכולים לסייע לעמותה, הרי היא נסעה לשם לצורך קידום האינטרסים האישיים שלה במסגרת ישראל ביתנו וצירופה של ביתה לנסיעה מצביע על כך שמדובר בנסיעה לצורך הנאה, גם אם משולבת בפגישות, ובוודאי שלא היה מקום ולא היתה הצדקה לממן את טיסת הבת ושהייתה בחו"ל.

הטיסה השנייה ללונדון במאי 2012 נקבעה על ידי קירשנבאום והנאשם הכין הזמנה על מנת שקירשנבאום תוכל להציג בפני וועדת האתיקה של הכנסת כדי לאשר את הנסיעה. ההזמנה לא היתה במסגרת תוכנית מאורגנת של פגישות תוכנית עבודה של קירשנבאום לצורך קידום מטרותיה של עזרא, אלא הוצאה לבקשתה של קירשנבאום כדי לאשר את הנסיעה. גם רישום ההוצאה לצד ההוצאות בטבלה ת/124, מלמד על כך שמדובר בהחזר תשלום ע"ח תקציב שניתן, אחרת היתה ההוצאה נרשמת כהוצאותיה של עזרא במסגרת מילוי מטרותיה, ולא נרשמת כהחזר כספים על פי הסיכום של קבלת התקציב.

הנסיעה השלישית לקייב ביולי 2012 נועדה למטרותיה ועיסוקיה של קירשנבאום במסגרת המפלגה, והניסיון לתאר את המשבר שחל בקייב כאילו הנסיעה נועדה לסייע ליהודים שם, לא יצלח. רישום ההוצאה בטבלה ת/124 כהחזר כספים מלמד על כך שאין מדובר בקידום מטרות העמותה אלא במימון נסיעה בהתאם לסיכום המוקדם בין הנאשם לקירשנבאום. יצוין כי בחקירותיו במשטרה לא מצא הנאשם לנכון להסביר את הנסיעה בקורות המשבר באוקראינה, ולכן יש לראות את הטענה כאילו נסעה לטפל במשבר, כטענה שהומצאה לצורך ההגנה במשפט בלבד, ולא כטענה אמיתית.

הנסיעה הרביעית למוסקבה ביוני 2013. קירשנבאום ביקשה מהנאשם לממן גם את טיסתה של ביתה רנית למוסקבה כדי שתתלווה אליה לשם. הנאשם מימן את רכישת הכרטיס בסך 916 דולר. אין לקבל את הטענה כאילו רנית נלוותה

אל קירשנבאום כעוזרת. ברור שזהו סיפור כיסוי בלבד, מדובר בנסיעה פרטית של רנית שנלוותה לאמה, ומימון הכרטיס מהווה מתן שוחד מצד הנאשם לקירשנבאום, וההוצאה נרשמה בטור ההתחייבויות של העמותה למפלגת ישראל ביתנו, ולא כהוצאה שוטפת של העמותה לצרכיה.

הנסיעה החמישית לארה"ב וקנדה בספטמבר 2013, מגלה פרשה של מתן שוחד לשמו. מדובר בטיסות שביצעה קירשנבאום עם בעלה, ביתה מיטל ובנה טמיר, ומימון לינה במלון בקנדה עבור קירשנבאום ובעלה וכן עבור אחיה של קירשנבאום ואשתו. מדובר בטיול נופש פרטי שביצעה המשפחה, אין כאן כל קשר לפעילותה של עזרא כעמותה, לא היו כל פגישות עם יהודים באזור בקנדה, ומדובר במתן שוחד "קלאסי" בשווי \$ 17,656. סכום זה כולל טיסה של בעלה של קירשנבאום מתל אביב לטורונטו וטיסה מניו ג'רזי חזרה לתל אביב בסך \$ 4,463, טיסה הלך ושוב של מיטל קירשנבאום מתל אביב לניו יורק בסך \$ 1,339, טיסות הלך ושוב של טמיר קירשנבאום מתל אביב לניו יורק בסך \$ 2,478, שהיתו של טמיר במלון הילטון בניו יורק בסך \$ 1,524, ותשלום עבור בתי מלון בקנדה בהם שהו קירשנבאום ובעלה, אחיה ואשתו בסך \$ 7,852. הסכום הכולל של \$ 17,656 נרשם בכרטיס של נאשם 1 כהוצאה מהכספים המגיעים לקירשנבאום על פי הסיכום, וסכום זה הופחת מהסכום שהנאשם חייב היה להחזיר לקירשנבאום על פי אותו סיכום.

הטענה שנהוג להלין בני משפחה של מדריכים ע"ח העמותה כדי לחזק את הנופך המשפחתי של ערכי משפחה בקרב בני נוער, נכונה לגבי טיולי גיבוש בסופי שבוע שנעשו בארץ, שאז מזמינים גם את נשות המדריכים להתארח, אך אינה יכולה לחול על טיול פרטי שנועד להנאה בלבד ולא לצורכי העמותה. גם הטענה כאילו טיסתו של טמיר מומנה לצורך הגעתו לארה"ב בענייני העמותה, אינה יכולה להתקבל שכן טמיר בעצמו אינו יודע מי מימן עבורו את הטיסה. אילו נסע לצורכי עבודה, ברור שהיה יודע כי העמותה מממנת את טיסתו ואת שהיתו בארה"ב.

בנסיעה השישית מדובר בנסיעה פרטית של קירשנבאום למוסקבה באוקטובר 2013, וכדי לתרץ את המימון ביקש הנאשם מקירשנבאום להיפגש במוסקבה עם עולים חדשים המתכוונים לעלות לישראל אולם לאחר הנסיעה היא הודיעה לנאשם כי היא לא נפגשה עם העולים אלא רק עם גורמים בקונסוליה. הסכום של \$ 728 עבור הטיסה נרשם בכרטיס כהחזר הסכום המגיע עבור התקציב שהתקבל.

הנסיעה השביעית לאתונה במרץ 2014 התבצעה כאשר קירשנבאום הודיעה לנאשם על רצונה לבקר באתונה, ללא ציון מטרת הנסיעה. כדי להצדיק את מימון הנסיעה ביקש הנאשם מקירשנבאום להיפגש באתונה עם נציגי הקהילה היהודית שם, אולם פגישה זו לא בוצעה. הנאשם מימן את הנסיעה בסכום של \$ 2,446 והסכום נרשם כהוצאה מהכספים המגיעים לקירשנבאום על פי הסיכום.

הנסיעה השמינית לניו יורק במאי 2014 מתייחסת לטיסה של קירשנבאום להשתתף בכנס פורום יהודים יוצאי ברית המועצות בארה"ב. קירשנבאום ביקשה לצרף את שתי בנותיה רנית ומיטל לנסיעה זו וביקשה כי הנאשם יממן את הטיסות, אולם לא את טיסתה שמומנה על ידי גורם אחר. הנאשם שילם את הוצאות הנסיעה של הבנות, \$ 1976 עבור טיסה הלך ושוב של מיטל, \$ 1771 עבור טיסה הלך ושוב של רנית, \$ 704 עבור שהיה של מיטל בבית מלון בניו יורק. הסכום הכולל של \$ 4,491 נרשם כהוצאה מהכספים המגיעים לקירשנבאום מהתקציב שהעבירה לנאשם.

ברור שהבנות לא התלוו לאימן כמלוות אלא כבנות משפחה בטיול פרטי, הטיעון כאילו השתתפו בצעדה של צעירים בני יורק ובכך הגבירו את המודעות של העמותה בניו יורק וזו היתה מטרת הנסיעה, היא טענה שנועדה לזרות חול בעיני בית המשפט ואינה יכולה להתקבל.

דווקא העובדה שהנאשם לא מימן את טיסתה של קירשנבאום עצמה, טיסה שמומנה על ידי גורם אחר, אלא רק את טיסת הבנות, מלמדת על כך שמדובר במתן טובת הנאה גרידא שהינה שוחד.

טענת הנאשם כי סמך על דברי קירשנבאום כי מותר לממן טיסות של בני משפחה, לאור היותה סגנית שר וחברת כנסת, דינה להידחות. היה צריך להיות ברור לנאשם כי אין סבירות בדבריה של קירשנבאום כאילו מותר לממן נסיעות בני משפחה, אלא זוהי טענה שנועדה רק כדי לסייע לנאשם להתגונן. אין אפשרות לקבל את הטענה, שכן ברור שהנאשם היה מוכן לממן כל פעילות שקירשנבאום תבקש, במסגרת הסיכום המוקדם של החזרת כספים מתוך התקציבים המועברים לעמותה, בסדר גודל של מחצית הסכום שהתקבל, ולא משום שחשב שהדבר מותר.

ניתן לקבוע כי הנאשם מימן את הטיסות לקירשנבאום ולבני משפחתה ואת שהייתם בחו"ל שלא כדין, תשלום זה מהווה שוחד לקירשנבאום בעד פעולה שביצעה בתפקידה כעובדת ציבור, וזאת כדי לקבל את התקציבים המיועדים לעמותה.

בהמשך לסיכום שבין הנאשם לקירשנבאום להחזיר כספים שהתקבלו בעמותה, רכש הנאשם עבור קירשנבאום ובני משפחתה טבלט בסכום של \$ 544, מחשב בשווי \$ 2,228, מחשב נוסף בשווי \$ 1,196, מצלמה ועדשה בשווי \$ 2,062, טלפון סלולארי בשווי \$ 815, טלפון סלולרי נוסף בשווי \$ 738, עדשת מצלמה בשווי \$ 707 ומבזק חיצוני למצלמה - פלש בשווי \$ 300. סך הרכישות מסתכם ב-\$ 8,593 והטענה כאילו המוצרים נועדו לפעילות העמותה מהווה פגיעה באינטליגנציה.

קירשנבאום אינה זקוקה לכל המוצרים שנרכשו לצורך ביצוע תפקידה, אין דין המוצרים שנרכשו לשימושה הפרטי של קירשנבאום ושימוש בני משפחתה כדין מוצרים שנרכשים עבור שליחים לביצוע תפקידם, כטענתו המתחכמת של הנאשם.

מדובר במימון מוצרים בשווי יקר שדינו כשוחד.

בשנת 2013 פנתה קירשנבאום לנאשם וביקשה כי יעסיק את בנה טמיר בעמותה. החל מספטמבר 2013 עד סוף 2014 העסיקה העמותה את טמיר כמנהל פורום אינטרנטי ושלמה לו משכורות בסך \$ 6,942. סכום זה נרשם כהוצאה עבור הכספים שמגיעים לקירשנבאום על פי הסיכום עם הנאשם.

יצוין כי במהלך שירותו הצבאי של טמיר, ביקשה קירשנבאום מהנאשם כי ישלב אותו בפרוייקט תגלית שבמסגרתו מתלווים חיילי צה"ל לעולים פוטנציאליים לטיול בישראל. הנאשם הסדיר זאת, אולם בכך אין לראות משום מתן טובת

הנאה שכן טמיר ענה על כל הקריטריונים להשתתפות בפרוייקט. לעומת זאת, העסקתו של טמיר בעמותה היתה אך ורק משום בקשתה של קירשנבאום, כיוון שלפני העסקתו איש לא ביצע את הפרוייקט שהוטל על טמיר לבצע, ולאחר סיום העסקתו איש לא גויס להמשיך בפרוייקט. מדובר איפה בפרוייקט שהומצא אך ורק לצורך העסקתו הפיקטיבית של טמיר כדי לשלם לו שכר, הסכום שששולם לו ירד מהסכומים המגיעים לקירשנבאום על פי הסיכום, ומהווה שוחד.

מימון הסקר עבור ישראל ביתנו הוא טובת הנאה בולטת שנתן הנאשם לקירשנבאום בסכום של \$ 36,551. הסקר משרת אך ורק את מפלגת ישראל ביתנו והטענה כאילו סייע גם לעמותה היא טענת סרק שנועדה לכסות על מתן טובת ההנאה שהיא שוחד לקירשנבאום.

במסגרת הגנתו ניסה הנאשם לטעון כי היו קיימים יחסים של מפלגה - תנועה בין מפלגת ישראל ביתנו לבין עמותת עזרא, כמו קשר בין מפלגות אחרות לתנועות נוער המסונפות אליהן. דין הטענה להידחות, שכן אף אם מפלגת ישראל ביתנו ביקשה לסייע לתנועת עזרא, אין לראות בעזרא תנועת נוער המסונפת למפלגה. נכון הדבר שקיומה ישיבה בשנת 2010 בהשתתפות קירשנבאום וגודובסקי מצד ישראל ביתנו, לבין אריק נודלמן שהיה מנכ"ל ביתנו העולמית ודוד רויטמן מנהל תנועת עזרא בצפון אמריקה, וסוכם על חשיפה של חניכי תנועת עזרא למפלגת ישראל ביתנו, אך בפועל הדבר לא נעשה. בכל מקרה, היחסים שבין קירשנבאום לבין הנאשם לא היו יחסים של מפלגה - תנועה, אלא יחסים של תן וקח, קבל תקציבים והחזר לי מחציתם לצרכי מפלגתי.

סיכומי של דבר, התביעה הוכיחה קיומו של קשר פלילי בין קירשנבאום לנאשם, לפיו תקבל העמותה שבראשה עומד הנאשם תקציבים מקירשנבאום מהכספים הקואליציוניים העומדים לרשות מפלגת ישראל ביתנו, ובתמורה לכך התחייב הנאשם להחזיר לקירשנבאום מחצית מסכום התקציבים שהעמותה מקבלת. כדי להסוות את מתן הכספים המוחזרים, יצרו השניים מנגנון של פרוייקטים משותפים, אולם הוכח כי אין הדבר כך, ואף הנאשם לא סבר כי ההוצאות שהעמותה מוציאה הינן הוצאות עבור העמותה, אחרת היה רושם את ההוצאה בספרי העמותה כהוצאה של העמותה, ולא בטור הכספים המגיעים למפלגה בטבלה ת/124. טבלה זו מגלה את הקשר האמיתי בין קירשנבאום לנאשם, הנאשם היה ער לכך ולכן מחק את הטבלה ואת המסמכים המפלילים מתוך המחשב שלו והסתיר זאת מהמשטרה במשך שלושה חודשים שבהם נחקר, עד שהמשטרה שיחזרה את הטבלה מתוך המחשב וגם אז ניסה הנאשם לתרץ את תשלום הכספים בטענות שווא.

הוכח כי הנאשם מימן באמצעות החזרת כספי תקציבים את מפלגת ישראל ביתנו באמצעות קירשנבאום.

מימון זה נעשה על ידי מימון נסיעות לחו"ל של קירשנבאום ובני משפחה שונים בסך של \$ 40,562, רכישת מוצרים שונים עבור בני משפחתה של קירשנבאום בשווי 8,593 דולר, תשלום משכורות לבנה של קירשנבאום בסך \$ 6,942, ומימון סקר שנערך עבור מפלגת ישראל ביתנו בשווי \$ 36,561. כספים אלה שניתנו על ידי הנאשם לקירשנבאום בשווי כולל של \$ 92,649, ניתנו בתמורה לקבלת תקציבים מקירשנבאום לעמותה ומהווים כספי שוחד, ולאור זאת אני מרשיע את הנאשם בריבוי עבירות של מתן שוחד לפי סעיף 291 לחוק העונשין, כפי שמיוחס לו בכתב האישום.

הנאשם הואשם גם בעבירה של הלבנת הון בגין כספי השוחד ששילם לקירשנבאום. נראה כי התביעה הרחיקה לכת

ביחוס עבירה זו לנאשם. נכון ששוכד מהווה עבירת מקור, ומקבל שוכד שמסתיר את קבלת השוכד מעלים בכך רכוש, ומסתיר את מקורו ובכך הוא עובר גם עבירה של הלבנת הון, בנוסף לעבירת השוכד. יחד עם זאת, הנאשם לא העלים את הסכומים ששילם לקירשנבאום. מתן הסכומים מהווה עבירה של מתן שוכד אולם עשיית הפעולה ברכוש אסור בלשון חוק הלבנת הון, אף שהיא עבירה של מתן שוכד לא נועדה במטרה להסתיר או להסוות את מקור הרכוש האסור כהגדרתו בסעיף 3 (א') לחוק איסור הלבנת הון, ואין לראות בנאשם כמבצע פעולה ברכוש אסור במשמעותו בחוק איסור הלבנת הון במטרה להסתיר או להסוות את מקורו. נראה כי לא היה מקום ליחס לנאשם גם עבירה של הלבנת הון, ולא למעשים מסוג זה התכוון המחוקק. לפיכך אין מקום להרשעתו של הנאשם בעבירה זו, ועל כן אני מזכה אותו מהעבירה של הלבנת הון שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה, י"ז בכסלו תשע"ט, 25 בנובמבר 2018, במעמד הצדדים.

צבי גורפינקל, שופט עמית